

PANNA MARIA FATIMSKÁ

Jak již víme, slavíme letos výročí Panny Marie Fatimské, která se zjevovala třem malým pasáčkům - Františkovi, Hyacintě a Lucii v Portugalsku ve Fatimě.

Ve dnech 12. - 13. 9. 2017 proběhla v ČR národní pouť pod vedením českých a moravských biskupů. Při hlavní bohoslužbě ke stému výročí zjevení Panny Marie v Čova d'Iria převzal z místa zjevení předseda ČBK, primas český a arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka, OP milostnou sochu Panny Marie Fatimské, která bude putovat po českých a moravských katedrálách a poutních místech. Nám nejbližší byla socha na Hoře Matky Boží v Králíkách ve čtvrtek 28. 9. 2017 o slavnosti sv. Václava. Podrobný program oslav fatimského jubilea najdete na www.fatima2017.cz. Připomeňme si přání Pána Ježíše krátkým článkem P. Vojtěcha Kodeta.

První soboty v měsíci

S letošním stým výročím zjevení Panny Marie ve Fatimě je dobré si připomenout praxi prvních sobot v měsíci, kterou Matka Boží tak doporučovala. Při zjevení 13. června řekla Panna Maria Lucii, že Pán Ježíš chce na světě rozšířit úctu k jejímu Neposkvrněnému Srdci a přivést lidi k tomu, aby ji více poznali a zamilovali si ji. Přitom sestra Lucie vyprávěla, že viděla v dlani její pravé ruky Srdce ovinuté trny, které se jeví jako zabodnuté. Děti, které to společně viděly, pochopily, že to bylo Neposkvrněné Srdce Panny Marie, potupené hříchy lidí.

Při dalším zjevení 13. července žádala Panna Maria zasvěcení Ruska jejímu Neposkvrněnému Srdci a smírná přijímání o prvních sobotách. V šestém a posledním zjevení 13. října 1917 Panna Maria s karmelským škapulířem žádala, aby všichni nosili tento škapulíř, který je znamením zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci. O sedm let později, 10. prosince 1925, se sestře Lucii zjevila Panna Maria po boku Dítěte Ježíše na zářícím oblaku v její cele, položila jí jednu ruku na rameno a v druhé držela Srdce ovinuté trním. V tu chvíli Ježíš řekl: „Měj soucit se Srdcem mé Nejsvětější Matky ovinutým trny, které je ustavičně zraňují, protože není nikoho, kdo by činil pokání, aby trny sňal.“ Panna Maria k tomu dodala: „Hleď, moje dcero, mé Srdce je ovinuté trny, jimiž je lidé ustavičně zraňují skrze svá rouhání a nevděčnosti. Potěš mě alespoň ty a oznam všem toto: 'Všem, kteří se po pět měsíců v první sobotu vyzpovídají, přijmou svaté přijímání a budou v mé společnosti 15 minut rozjímat o patnácti růžencových tajemstvích s úmyslem ulehčit mému utrpení, slibuji, že budu u nich v hodině jejich smrti se všemi milostmi, nezbytnými pro jejich věčnou spásu.'“

Jeden zpovědník žádal Lucii, aby se zeptala, proč je prvních sobot právě pět. V noci z 29. na 30. května 1930 se Lucie dozvěděla, že jde o pět druhů urážek, kterými se ubližuje Neposkvrněnému Srdci Panny Marie:

- rouhání proti Neposkvrněnému Početí
- rouhání proti jejímu panenství
- rouhání proti jejímu božskému mateřství a odmítání uznat ji jako Matku všech lidí
- urážky, které se snaží vstřípít do srdce dětí lhostejnost, pohrdání a dokonce nenávisť vůči Neposkvrněné Matce
- rouhání, která zneuctívají Marii v jejich svatých obrazech.

Sobota je dnem od nepaměti zasvěceným Panně Marii. Je dnem absolutní a pevné víry Panny Marie, kterou osvědčila po Ježíšově umučení. Je to den její největší prázdnoty a bolesti pro ztrátu Ježíše, ale také den nekonečné důvěry v Boží vítězství. Už sv. Pius X. 3. 6. 1912 vyzval k této smírné pobožnosti k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Papež Benedikt XV. dne 9. 11. 1920 tuto smírnou pobožnost potvrdil. Jde o splnění jednoho přání Panny Marie ve fatimských zjeveních.

ORLÍ LET 13. 8. 2017

Zase jednou po roce jsou tu bílé... je tu Orlí let. Ano, v neděli 13. srpna jsme se opět zbláznili, oprášili naše „veterány“ a vyjeli si na již 2. výlet 3. ročníku Orlich letů pořádaného pod křídly jednoty Orel v Dolní Čermné.

Ten letošní první výlet, to byla spíš jen taková cvičná jízda. V neděli 4. června jsme se účastnili odpoledního bloku koncertů a přednášek Mezinárodního hudebního festivalu Letohrad. Mezi jednotlivými body programu jsme přejížděli na našich bicyklech. Závěrečným byl fenomenální koncert Bach a Bible, kde se o skladby J. S. Bacha postaralo smyčcové trio, o předčítání z Bible potom hlas pana Alfreda Strejčka.

Ale zpět k té hlavní letošní akci, našemu druhému výletu. Rozhodli jsme se vyjet si na pouť do Neratova. Původní plán byl přikodrcat se na poutní mši svatou, která měla být v 10 hodin. To by ovšem znamenalo vyjet už kolem sedmé ranní a nikde se příliš nezastavovat. Když potom pan Komárek (tj. pan Moravec) protestoval, že to nestihne, rozhodli jsme se (a zpětně nutno říct naštěstí), že půjdeme na mši v Dolní Čermné, vyrazíme potom a až tam budem, tak tam budem...

Ani o půl desáté, když jsme konečně vyjízďeli z náměstí, nebyl zrovna hic. Výstroj pelotonu asi nemusím konkrétněji představovat, prostě černé kožené boty, bílé košile, kšandy a klobouky patří k nezbytné výbavě, sem tam nějaká vestička, brejle nebo kožená brašna, Tomáš Bednář vyrazil s historickým batohem a mně se na řídítkách pohupovala síťovka a v ní plechová bandaska po pradědovi. Za zvuků cyklistické zvonkohry, skřípání klínkových středů a povrzávání pružinových kožených sedel jsme se vydali silně výletním tempem vstříc Verměřovicím, kde nás již netrpělivě vyhlíželi otec a syn Komárkové (Jan Moravec st. a Jan Moravec ml.) a pan Macan.

A abych nezapomněl, peloton z Čermné vyrazil ve složení tří Marešů, dvou Vávřů, jedné Vávřové a jednoho Bednáře. Za volantem doprovodného vozu seděla starostka jednoty, Marta Marešová, a doprovázeli nás i normální civilní cyklisté, a to pan Macháček z Volšiny se syny a pan Pavel Mareš, též se synem.

Nesmělo chybět společné foto u verměřovického kostela a jeli jsme. Pan Macan měl parádní hnědou rádiovku a zase jiné zajímavé kolo než minule, opět z vlastních zásob. Pan Komárek starší měl jako obvykle černou buřinu, vestičku, trochu kratší kalhoty a pro letošek opět vypůjčenou nádhernou prvorepublikovou dámskou Es-ku, u níž dostal varování, že mu možná zahne do kunčické kempelčiky, že je zvyklá jezdit jenom tam. A panu Komárkovi mladšímu pro změnu neuvěřitelně lomozil zadní blatník.

Domluveno bylo, že se sejdeme v letohradském Novém dvoře u Muzea řemesel, kde se opět společně zvěčníme. Pan Komárek s panem Macanem, tradičně uzavírající peloton, si ještě mezi tím neplánovaně zajeli na Orlickou tvrz, neboť se domnívali, že sraz je tam. Na Orlici se k nám připojila další cyklistka Marešová, která si tam vyzvedla babiččinu zlatavou skládačku Eska. Ve dvoře jsme se tedy zvěčnili. Vedoucí Muzea řemesel z nás byla tak říkajíc na větvi. Dalším bodem programu měla být zmrzlina v poněkud dobově vyhlížející cukrárně na Václavském náměstí, bohužel bylo zavřeno. A tak jsme se s varovnými výkřiky typu „Pozor, mně to nebrzdí!“ vrhli dolů, kostkami dlážděnou ulicí v rohu náměstí vedle železářství, směrem ke koupališti. Když jsme projížděli kolem sběrných surovin, kdosi poznamenal, neměli – li bychom se zastavit pro nějaké náhradní díly, v nedělních dopoledních hodinách to však bylo nepřijatelné. Za přejezdem do kopce a hurá na Žamberk. Na takovýchto úsecích s Boženou volím techniku „los serpentinos“, tedy jedu přes cestu šikmo k úbočí kopce, kde končí asfalt provedu ostrou zákrutu a pokračuji stejným způsobem na druhý okraj cesty, a když už ani to nohama neutáhnu, tak slezu a... jdu.

Na rovince nad Lukavicí v mladších řadách samozřejmě proběhlo nějaké to „hecování“ a pouliční závodění, při této činnosti dokážeme vyvinout takovou rychlost, až nám z hlav létají klobouky!

V žambereckém parku už na nás pod kopcem v zákrutě za keřem číhala p. Vítková z pojišťovny, která se o nás dozvěděla a tak strašně jsme ji zajímali, že si kvůli nám vyšla na ranní procházku s pejskem a s k fotografování připraveným telefonem. Té zmrzliny jsme se konečně dočkali na zdejším náměstí. Při této příležitosti se nám jal pan Komárek mladší ukazovat, že pan Komárek starší má ve své brašně opravdu schovanou celou garáž. Několik šroubováků, klíče, kladivo, kleště, dokonce ráčnu... Vrata a střechu už ale nechali doma.

A zamířili jsme na Kunvald, nebudu zapírat, že to bylo tou nejprudší uličkou z náměstí a že jsme opravdu měli problém to ubrzdít. Cesta po poněkud hrbolatějších kunvaldských krajnicích probíhala asi v tomto duchu: „Pane Komárek, Vám strašně rachotí zadní blatník!“ a pan Komárek odpovídal: „Cože? Já Vás neslyším, mně rachotí blatník!“

Jinak jsme si cestou přitakávali, že „to jsou dneska vymoženosti“ a „to za našich let nebejvalo“, pan Komárek mladší si pak ještě stěžoval, prý zdražili máslo na 2,50 Kčs, či co, skrz ten blatník mu nebylo moc rozumět.

Následovala zastávka u kunvaldské kapelečky pod sloupem s nápisem „Pravda vítězí“. Seděli jsme na lavičkách a pojídali bábovku z proutěného košíku. Domnívám se, že bychom příště měli mít s sebou i dědovku. Pan Komárek st. po celou dobu sezení na lavičce

nedočkavě svíral v ruce říditka svého stroje, jak se strašně těšil na další cestu. Když kolem projela skupina profesionálních polských cyklistek směřujících do Bartošovic, stejně jako my, vyrazil za nimi můj bratr na své Miládce (zelený Stadion s širokými hliníkovými blatníky a zadním nosičem) s cílem je dojet a držet se jich. A tak se do táhlého několikakilometrového stoupání vydal i zbytek našeho pojízdného kovošrotu. Ty polské cyklistky nedojel už nikdo, byť můj bratr na Miladě se jich zuby nehty držel celé ty dva kilometry až na první vrcholek. To já si vykračoval pěkně pěšky, vzhledem k tuhosti převodu Boženy, až mě předjeli i pan Komárek s panem Macanem, jinak v družném rozhovoru vždycky poslední. Za to z kopce do Bartošovic, to byla jízda. I na takhle starých kolech se dá hravě překonat rychlost kolem čtyřicítky. Z kopce a po rovině je zase nejrychlejší Božena a právě díky tomu, že s ní dokážu všechny předjet, můžeme mít i fotografie a záběry za jízdy. Že je fotografování za jízdy, s lehce hadovitě zvlněným předním kolem kopajícím do řídítek, tak říkajíc „o ústa“, to už je věc jiná.

A z Bartošovic už to bylo přes Vrchní Orlici, kolem zpustlého kostelíka plného vlaštovek, do Neratova už jen kousek. V posledním klesání si pan Komárek ml. vyzkoušel svůj AZS, neboli antišlapací zpomalovací systém. Vlivem příliš rychlého šlapání se rozvlněný vytahovaný řetěz Komárkova kola rozhodl, že už ho to nebaví, seskočil z převodníku a nádherně se „zašprajcoval“ mezi něj a jeho kryt. Po opravě měl Komárek ruce černé, jako čert po celodenní šichtě přikládání pod kotle.

V Neratově jsme slezli z kol a začali se mezi lidmi proplétat i se svými stroji na návrší ke kostelu. Tam jsme si dopřáli další nádhernou fotografii a pak konečně zasloužený oběd (řízek s bramborovým salátem) a někdo i pivo. Po obědě nesměl chybět zasloužený odpočinek na louce pod kostelem, zbytek bábovky, káva z termosky, čokoláda a pro zájemce svěží okurek, či rajče, prostě příjemné nedělní odpoledne prosluněné paprsky už ne tak ostrého srpnového slunce. Však jsme si to po těch 35 kilometrech taky zasloužili. A pak samozřejmě ještě na skok do kostela.

Na zpáteční cestu se s námi z důvodu různých povinností nevydali cyklisté Vávrovi, Komárek st. a pan Macan, ti se domů odebrali auty. Naopak se k nám v Neratově připojili ještě další dvě děti Macháčkovy, Standa Filip a Hejlovi.

No, na zpátek jsme to vzali přes Bartošovice, Klášterec, zkratkou kolem Vajdovy lípy (tu jsme změřili, dokola nás bylo deset) na Nekoř a přes Mistrovice a Verměřovice k domovu. Dokodrcali jsme se v pozdních odpoledních hodinách, sice značně utrmácení, ale s úsměvem na tváři.

Byl to vlastně zatím asi nejúspěšnější Orlí let. Bylo nás 11 cyklistů historických, celkem 10 cyklistů civilních a ještě 3 doprovodná vozidla s 6 osobami. Počasí snad ani lepší být nemohlo a máme i rekord vzdálenostní, překonali jsme nějakých 70 km na našich několik dekad starých kolech vlastně s jedinou drobnou závadou.

A samozřejmě děkuji všem, kteří do toho šli zase s námi a těším se na příště. Obdiv pak zaslouží samozřejmě všichni, ať už naše kola, že se nerozpádlá; jejich konstruktéři a výrobci, díky jejichž dobře odvedené práci tomu tak je; léta neměněné zpuchřelé pláště a duše, že to vydržely; my, ale hlavně ti nejmenší. Kolik dětí dneska zvládne alespoň těch 35 km (natož pak 60) na 35 let staré skládačce?

SEDM DARŮ DUCHA SVATÉHO

(texty svatého Františka Saleského /1567- 1622/)

Duch svatý, jenž v nás přebývá, chce učinit naši duši poddajnou, pokojnou a podrobenou svému božskému vedení a nebeským vnuknutím. Jsou to zákony jeho lásky, v jejichž zachovávání spočívá nadpřirozená blaženost tohoto přítomného života. K tomu jí propůjčuje sedm vlastností a dokonalostí, které se téměř podobají těm sedmi níže uvedeným a které jsou v Písmu svatém (viz Iz 11,2; Sk 2,38) a teologii nazývány dary Ducha svatého. Ty jsou nejen neoddělitelné od svaté lásky, ale též, jestliže všechno dobře uvážíme a správně řekneme, jsou hlavními ctnostmi, vlastnostmi a zvláštnostmi lásky.

Neboť za prvé **moudrost**

není ve skutečnosti ničím jiným než láskou, která cítí, okouší a dozvídá se, jak dobrotivý a laskavý je Bůh.

Za druhé **rozumnost**

není ničím jiným než láskou, která zaměřuje svou pozornost na to, aby uvážila a pronikla krásu věroučných pravd a mravoučných zásad, aby v nich poznala Boha, jaký je sám v sobě, a pak sestoupila z těchto výšin a poznávala jej také v jeho tvorech.

Za třetí **vědění**

naproti tomu není nic jiného než tatáž láska, která naši pozornost zaměřuje na to, abychom poznali sami sebe i ostatní tvory, a tím došli k dokonalejšímu poznání služby, kterou jsme povinni vůči Bohu.

Za čtvrté **rada**

je také láska, působí-li v tom smyslu, aby nás učinila pečlivějšími, pozornějšími a způsobilejšími ve volbě vhodných prostředků, jak Bohu svatě sloužit.

Za páté **síla**

je láska, jež povzbuzuje a pobízí srdce, aby vykonala, co rada rozhodla, že musí vykonat.

Za šesté **zbožnost**

je láska, jež nám ulehčuje práci a vede nás k tomu, abychom se věnovali skutkům, které se líbí Bohu, našemu Otci, srdečně, rádi a s dětskou láskou.

Za sedmé a za poslední **bázeň**

není ničím jiným než láskou, působí-li v tom smyslu, aby nás nechala prchat před tím, co se nelíbí božské vznešenosti, a vyhýbat se tomu.

Z knihy „Ve škole Ducha svatého“ (Karmelitánské nakladatelství) vybral a pro Poutník upravil Zdeněk Ježek 295

VY CHCETE ZAKÁZAT POTRATY?

Při celostátním setkání mládeže v Olomouci zazněl v informačním centru Hnutí pro život i takový dotaz. Chvilí přšelo, chvíli bylo hezky. Stovky lidí si vzalo informační materiály, byl zájem i o model dítěte ve 12. týdnu těhotenství či trička. Všichni byli milí.

Tak tedy: „Chcete zakázat potraty?“ zeptal se jeden z účastníků. „Nechceme jenom zakázat potraty. Chceme hlavně změnit kulturu v naší zemi, aby zabití nenarozených dětí bylo vnímáno stejně nepřijatelně jako zabíjení židů nebo svrhávání vozičkářů ze skály.“ Mladý muž se zamyslel a pak prohlásil: „Takže vám jde o zákazy.“ „Ale ne. Ne. Zákaz je jen deset procent toho, co chceme. Chceme, aby se každé počaté dítě mohlo narodit, aby otec dítěte byl své ženě oporou, aby si ženy vážily svého těla. I když je velmi důležité, zda zákon život nenarozeného dítěte chrání nebo jím pohrdá, bez změny kultury je každý zákon cárem papíru.“ „Tak buďte stateční!“ Usmál se a odešel.

V Polsku se potraty přestaly provádět v roce 1993. Společnost je odmítala. Lékaři je odmítali. Zákon chráníci ženy i jejich nenarozené děti jen stvrdil tehdejší stav. I v naší zemi pocítujeme změny. Stále více lidí si uvědomuje, že budoucnost budeme mít je se živými dětmi a zdravými rodinami.

Podle posledních statistik počty potratů opět klesly. Nemáme spásitelský komplex a víme, že my sami nezachraňujeme svět. Ale chceme přispět svou troškou. Zákaz je příliš málo. Chceme napomoci vytvářet kulturní prostředí, které si cení každé ženy i počatého dítěte. Vždyť na obou záleží. Velmi záleží.

podle článku v periodiku Hnutí pro život Zdeněk Ježek

AHOJ DĚTI!

Naše dnešní setkání už má podzimní náladu. Určitě ale ne smutnou. Vždyť je neděle, navíc první v říjnu. A k tomu ještě otevírá měsíc Panny Marie. V říjnu jsme více zváni k modlitbě růžence, k modlitbě, která má tak velikou sílu...

Její krása jako by byla vyjádřena i symbolikou růže schované v samotném názvu. Víme, že růženec je složen z desátek. V této modlitbě vkládáme po jménu Ježíš růžencová tajemství. Všechna tajemství tvoří čtyři celky neboli skupiny.

První tajemství rozjímají o životě Pána Ježíše od početí přes narození po dětství. Druhá o Ježíšově životě od křtu po poslední večeři. Třetí pak připomínají utrpení a smrt na kříži. Poslední čtvrtá tajemství vystihují nejdůležitější události od zmrtvýchvstání Pána Ježíše.

Vaším úkolem bude najít v květech růží písmena a poskládat je tak, aby vám odhalila názvy čtyř skupin tajemství. První písmeno je vždy vyznačeno silněji. Nejdřív ale ještě musíte přijít na to, které květy k sobě patří (nesou písmena pro jedno slovo). Najdete klíč? Není to těžké...

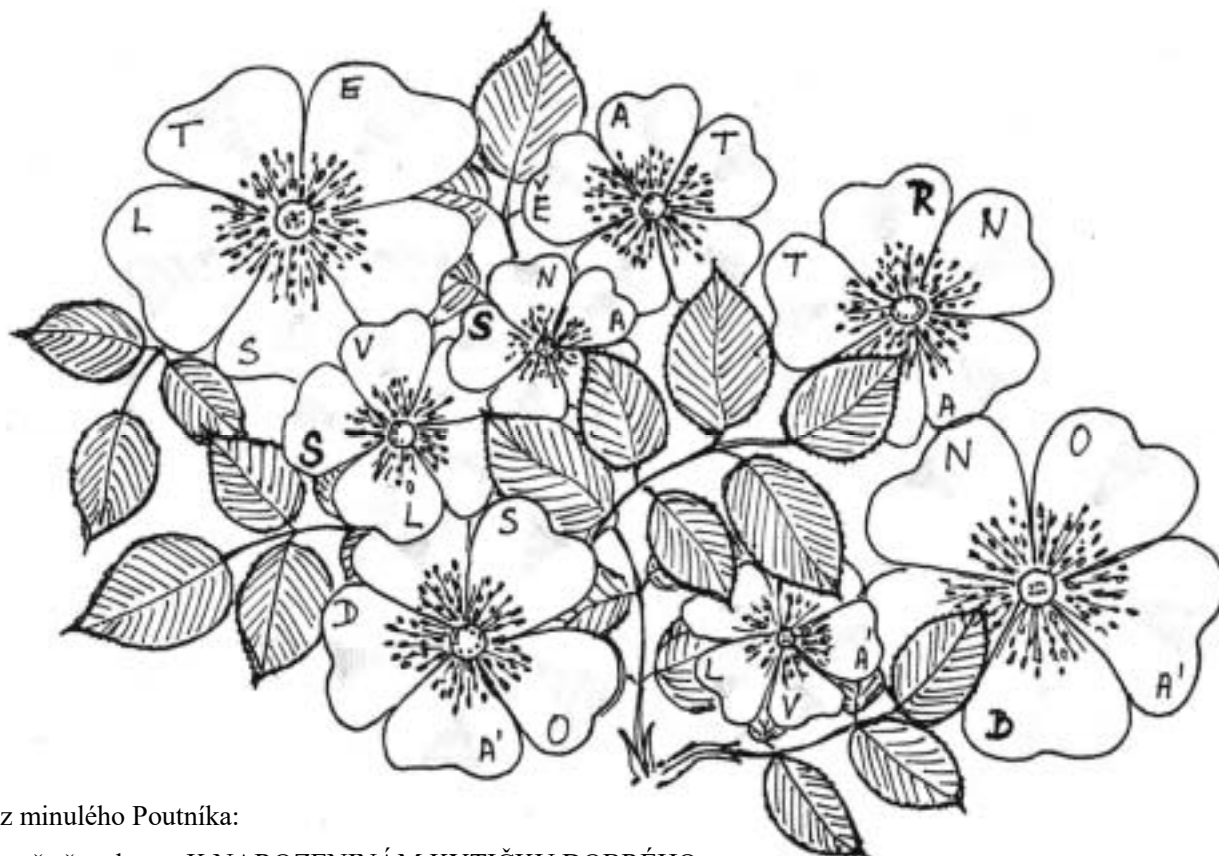
(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

V labyrintu písmen, na první pohled zmateném, se přesto schovávají slova, která dávají smysl. Jejich počáteční písmena mají zvláštní schopnost, dovedou společně vytvořit slovo růženec. Až je objevíte, zamyslete se, kde se s nimi při modlitbě růžence můžete setkat a co pro vás znamenají...

Ještě malá poznámka pro milovníky gramatiky – dlouhé ů s kroužkem ze slova růženec se v obrázku vyskytuje samozřejmě s čárkou, protože je na začátku slova.

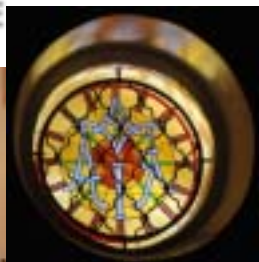
(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z řetězovky: ...K NAROZENINÁM KYTIČKU DOBRÉHO

POUŤ NA MARIÁNSKÉ HOŘE

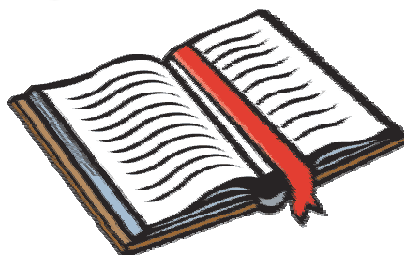

FARNÍ ZÁJEZD DO ČIHOŠTĚ A ŽELIVA

CO BY SE STALO, KDYBY SES K BIBLI CHOVAL TAK, JAKO KE SVĚMU MOBILNÍMU TELEFONU?

- Co kdybys JI nosil všude ve svých taškách nebo kapsách?
- Co kdybys ses pro NI vracel, pokud bys ji někde zapomněl?
- Co kdybys do NÍ nahlížel několikrát denně?
- Co kdybys přijímal JEJÍ textové zprávy?
- Co kdybys ses k NÍ choval tak, jako bys bez ní nemohl žít?
- Co kdybys JI dával jako dar svým dětem?
- Co kdybys JI používal během cestování?
- Co kdybys JI používal v naléhavých případech?
- Co kdybys JI vyměňoval, abys sehnal nejnovější verzi?
- Co kdybys ...?

To je něco, co tě snad nutí říci: „Kde je moje Bible?“

Na rozdíl od mobilního telefonu se nikdy nemusíš obávat přerušení spojení, navíc máš neomezený tarif – Pán Ježíš Kristus za tebe již účet zaplatil.

(z knihy Angela Scarana Modlitba s Bibli v ruce) oJ

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Říjen 2017			
Ne 1. 10.	26. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 408
		16:00 MH	Hrdinovi 177
		7:30	Ježkovi 295
Ne 8. 10.	27. neděle v mezidobí	10:30	Mše sv. zaměřená pro děti
		16:00 MH	p. Kunert 125
Ne 15. 10.	28. neděle v mezidobí	7:30	Bednářovi 162
		16:00 MH	Macháčkovi 303
Ne 22. 10.	29. neděle v mezidobí	7:30	Pecháčkovi 53
		16:00 MH	Němečkoví 170
Ne 29. 10.	30. neděle v mezidobí	7:30	Řehákoví 283
		16:00 MH	Severinovi 342

Listopad 2017			
Ne 5. 11.	31. neděle v mezidobí	7:30	p. Kunertová 300
	<i>Posvěcení kostela v Dolní Čermné</i>	10:00	Macháčkovi 242
Ne 12. 11.	32. neděle v mezidobí	7:30	Dvořákoví 406
		10:30	Macháčkovi ml. 180 HČ
Ne 19. 11.	33. neděle v mezidobí	7:30	Klekarovi 292
		10:30	Mše sv. zaměřená pro děti
Ne 26. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:30	Motlovi 11
		10:30	Váagnerovi 102

Příležitost ke svatě zpovědi

Dolní Čermná	středa 4. 10.	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 17:55 h.	P. Ján Kubis z D. Dobrouče
Verměřovice	čtvrtek 5. 10.	16:30 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 6. 10.	17:00 – 18:55 h.	
	ostatní dny	30 minut před mší svatou	

Návštěva starších a nemocných farníků

Ve středu 4. 10. 2017 ve Verměřovicích, ve čtvrtek 5. 10. v Dolní Čermné a v pátek 6. 10. v Petrovicích.

Pokřtěni byli

- ve Verměřovicích 1. 10. 2017 Barbora Marková
- ve Verměřovicích 1. 10. 2017 Vincenc Uher

Církevní manželství uzavřeli

- v Dolní Čermné 23. 9. 2017 Jaroslav Kubiček a Veronika Severinová
- na Mariánské Hoře 30. 9. 2017 Jan Smejkal a Kristýna Faltusová

Křesťansky jsme se rozloučili

- v kostele ve Verměřovicích 6. 9. 2017 s panem Jaroslavem Výprachtickým z Verměřovic

Poděkování

Při sbírce v neděli 20. 8. 2017 na opravu farního kostela v Dolní Čermné bylo vybráno 13 242,- Kč. Děkuji všem dárcům. Pán Bůh zaplať.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

26. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
neděle 1. října 2017
40. a 41. týden / 2017

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 2. 10.	sv. andělů strážných		
úterý 3. 10.	26. týdne v mezidobí	17:30 18:00	adorace v Petrovicích mše sv. v Petrovicích - za Boženu Bednářovou, manžela a Ludmilu Junkovou
Středa 4. 10.	sv. Františka z Assisi	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Jana Vacka a živé a zemřelé z celé rodiny
čtvrtek 5. 10.	26. týdne v mezidobí	16.30 18.00	adorace a svátost smíření ve Verměřovicích mše sv. ve Verměřovicích
pátek 6. 10.	26. týdne v mezidobí, první pátek	18:30 19:00	adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Antonína Pecháčka, manželku Marii a sestru Marii
sobota 7. 10.	Panny Marie Růžencové	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. ve Verměřovicích
NEDĚLE 8. října	27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30 9:00 10:30 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. v Petrovicích - za živé a zemřelé z rodiny Junkovy a Hoffmannovy mše sv. v Dolní Čermné - zaměřená pro děti - za Cyrila Vrátu a živé a zemřelé z rodiny mše sv. na Mariánské Hoře
pondělí 9. 10.	27. týdne v mezidobí		
úterý 10. 10.	27. týdne v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Oldřicha Faltejska a bratry
středa 11. 10.	sv. Jana XXIII., papeže	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na poděkování s prosbou o další pomoc a ochranu
čtvrtek 12. 10.	sv. Radim, biskup	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
pátek 13. 10.	27. týdne v mezidobí	18:30 19:00	adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné
sobota 14. 10.	27. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Petrovicích - za rodinu Formánkovu a Miroslava Dolečka
NEDĚLE 15. října	28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Vladimíra Pecháčka a rodiče mše sv. ve Verměřovicích mše sv. na Mariánské Hoře - za Marii a Emila Applovy a dceru Marii

POUTNÍK, ŘÍJEN 2017

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. října 2017, Poutník vyjde 29. října 2017

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, T. Macháček, P. Židek, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.